

USTAWA

z dnia 2007 r.

o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do ustawy zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy niniejszej ustawy:

1) wdrażają postanowienia:

- a) dyrektywy Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz. Urz. WE L 121 z 29.07.1964, str. 1977, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 13, z późn. zm.),
- b) dyrektywy Rady 78/52/EWG z dnia 13 grudnia 1977 r. ustanawiającej wspólnotowe kryteria w odniesieniu do krajowych planów przyspieszonego zwalczania brucelozy, gruźlicy i enzootycznej białaczki bydła (Dz. Urz. WE L 15 z 19.01.1978, str. 34; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 3, str. 181),
- c) dyrektywy Rady 82/894/EWG z dnia 21 grudnia 1982 r. w sprawie zgłaszania chorób zwierząt we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 378 z 31.12.1982, str. 58, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 191, z późn. zm.),
- d) dyrektywy Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiającej warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym oraz w przywozie zamrożonego nasienia bydła domowego (Dz. Urz. WE L 194 z 22.07.1988, str. 10, z późn.

- zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 8, str. 106, z późn. zm.),
- e) dyrektywy Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1989, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 178, z późn. zm.),
 - f) dyrektywy Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 42, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 152, z późn. zm.),
 - g) dyrektywy Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającej warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym nasieniem bydła i trzody chlewnej oraz w przywozie (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 62, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 172, z późn. zm.),
 - h) dyrektywy Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz. Urz. WE L 303 z 31.10.1990, str. 6, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 3, z późn. zm.),
 - i) dyrektywy Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotyczącej warunków zdrowotnych zwierząt, obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury (Dz. Urz. WE L 46 z 19.02.1991, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 128, z późn. zm.),
 - j) dyrektywy Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami (Dz. Urz. WE L 46 z

- 19.02.1991, str. 19, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 146, z późn. zm.),
- k) dyrektywy Rady 92/35/EWG z dnia 29 kwietnia 1992 r. ustanawiającej zasady kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni (Dz. Urz. WE L 157 z 10.06.1992, str. 19; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12, str. 294),
 - l) dyrektywy Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającej warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt 1 do dyrektywy 90/425/EWG (Dz. Urz. WE L 268 z 14.09.1992, str. 54, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 154, z późn. zm.),
 - m) dyrektywy Rady 92/66/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. wprowadzającej wspólnotowe środki zwalczania rzekomego pomoru drobiu (Dz. Urz. WE L 260 z 5.09.1992, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 83),
 - n) dyrektywy Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzającej ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń (Dz. Urz. WE L 62 z 15.03.1993, str. 69, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 14, str. 71, z późn. zm.),
 - o) dyrektywy Rady 93/53/EWG z dnia 24 czerwca 1993 r. wprowadzającej minimalne środki wspólnotowe zwalczania niektórych chorób ryb (Dz. Urz. WE L 175 z 19.07.1993, str. 23, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 14, str. 314, z późn. zm.),
 - p) dyrektywy Rady 95/70/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. wprowadzającej minimalne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób małży (Dz. Urz. WE L 332 z 30.12.1995, str. 33, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 383, z późn. zm.),

- q) dyrektywy Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotyczącej zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym i uchylającej dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz. Urz. WE L 125 z 25.03.1996, str. 3, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 64, z późn. zm.),
- r) dyrektywy Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiającej przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 74; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 87),
- s) dyrektywy 2001/82/WE z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie kodeksu Wspólnoty odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz. Urz. WE L 311 z 28.11.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 27, str. 3, z późn. zm.),
- t) dyrektywy Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz. Urz. WE L 316 z 1.12.2001, str. 5; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 34, str. 234),
- u) dyrektywy Rady 2002/60/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej przepisy szczegółowe w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniającej dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń (Dz. Urz. WE L 192 z 20.07.2002, str. 27; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 36, str. 252),
- v) dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (Dz. Urz. UE L 306 z 22.11.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 5),
- w) dyrektywy 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję

Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/119/EWG (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 31; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 344),

- x) dyrektywy Rady 2004/68/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiającej warunki zdrowia zwierząt regulujące przywóz do oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty niektórych żywych zwierząt kopytnych, zmieniającej dyrektywy 90/426/EWG oraz 92/65/EWG i uchylającej dyrektywę 72/462/EWG (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 320; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 120),
- y) dyrektywy Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającej dyrektywę 92/40/EWG (Dz. Urz. UE L 10 z 14.01.2006, str. 16);

2) wykonują postanowienia:

- a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.),
- b) rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92, z późn. zm.),
- c) rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG (Dz. Urz. UE L 146 z 13.06.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 39, str. 75, z późn. zm.),

- d) rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 328),
- e) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1739/2005 z dnia 21 października 2005 r. ustanawiającego wymogi dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do przemieszczania zwierząt cyrkowych między Państwami Członkowskimi (Dz. Urz. UE L 279 z 22.10.2005, str. 47).”;

2) w art. 1:

a) w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) zarobkowego transportu zwierząt lub transportu zwierząt wykonywanego w związku z prowadzeniem innej działalności gospodarczej,”

b) w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) przywozu zwierząt, niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego i ubocznych produktów zwierzęcych (wymagania przywozowe) oraz tranzytu zwierząt,”

c) po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) wymagania weterynaryjne przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt cyrkowych;”;

3) w art. 2:

a) pkt 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12) handel – swobodny obrót pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej w rozumieniu art. 23 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;

13) umieszczanie na rynku – przetrzymywanie lub prezentację w celu sprzedaży, oferowanie do sprzedaży, sprzedaż, dostarczanie lub każdy inny sposób wprowadzania na rynek;”

b) pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) środek transportu – część ładunkową pojazdów silnikowych, pojazdów szynowych, samolotów, ładownie statków lub kontenery przeznaczone do transportowania drogą lądową, morską lub powietrzną;”

4) w art. 18b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania weterynaryjne, w tym wymagania zdrowotne dla zwierząt, przy transzycie zwierząt, z uwzględnieniem ich gatunku i przeznaczenia, biorąc pod uwagę stan bezpieczeństwa epizootycznego i epidemicznego państwa trzeciego, z którego one pochodzą.”;

5) w art. 21 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli bydło i świny będące przedmiotem handlu są transportowane do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej za pośrednictwem miejsca gromadzenia zwierząt znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powiatowy lekarz weterynarii właściwy dla tego miejsca wystawia drugie świadectwo zdrowia dla zwierząt, wpisując numer świadectwa zdrowia wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce pochodzenia zwierząt, i dołącza je do tego świadectwa lub do jego urzędowo potwierdzonej kopii.”;

6) po rozdziale 4a dodaje się rozdział 4b w brzmieniu:

„Rozdział 4b

Wymagania weterynaryjne przy przemieszczaniu zwierząt cyrkowych w celach niehandlowych

Art. 24i. 1. Powiatowy lekarz weterynarii wykonuje zadania i czynności właściwego organu w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1739/2005 z dnia 21 października 2005 r. ustanawiającego wymogi dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do przemieszczania zwierząt cyrkowych między Państwami Członkowskimi (Dz. Urz. UE L 279 z 22.10.2005, str. 47), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1739/2005”, w tym przeprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kontrolę spełniania wymagań weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt cyrkowych, określonych w przepisach tego rozporządzenia.

2. Powiatowy lekarz weterynarii jest organem właściwym w szczególności w sprawie:

- 1) wydawania decyzji w sprawie nadawania indywidualnego numeru rejestracji cyrku, o którym mowa w art. 4 ust. 3 lit. a rozporządzenia nr 1739/2005;
- 2) odpłatnego wydawania dokumentów, o których mowa w art. 5 – 7 rozporządzenia nr 1739/2005;
- 3) wydawania upoważnienia, o którym mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia nr 1739/2005.

3. Odmowa wydania upoważnienia, o którym mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia nr 1739/2005, następuje w drodze decyzji powiatowego lekarza weterynarii.

Art. 24j. 1. Główny Lekarz Weterynarii zaopatruje powiatowych lekarzy weterynarii w druki dokumentów, o których mowa w art. 5 – 7 rozporządzenia nr 1739/2005. Każdy z druków paszportów posiada indywidualny numer.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, niezwłocznie informuje Głównego Lekarza Weterynarii o

wydaniu decyzji, o której mowa w art. 24i ust. 2 pkt 1, oraz o wydanych dokumentach określonych w art. 5 – 7 rozporządzenia nr 1739/2005.

3. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi rejestr wydanych dokumentów, o których mowa w art. 5 – 7 rozporządzenia nr 1739/2005.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość opłaty za wydanie dokumentów, o których mowa w art. 5 – 7 rozporządzenia nr 1739/2005, mając na względzie koszty poniesione na prowadzenie rejestru, druk dokumentów, ich przekazywanie oraz wydawanie;
- 2) sposób ustalania indywidualnego numeru rejestracji cyrku, mając na względzie możliwość identyfikacji cyrku.”;

7) w art. 41 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) inne niż wymienione w załączniku nr 2 choroby zakaźne zwierząt podlegające obowiązkowi zwalczania na obszarze całego kraju lub jego części,
- 2) inne niż wymienione w załączniku nr 3 choroby zakaźne zwierząt podlegające obowiązkowi rejestracji na obszarze całego kraju lub jego części

- mając na względzie rozwój sytuacji epizootycznej i epidemicznej, jak również ochronę zdrowia publicznego, w tym zdrowia zwierząt oraz międzynarodowe wymagania sanitarno – weterynaryjne obowiązujące w zakresie obrotu zwierzętami i produktami.”;

8) w art. 42 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dotyczy również osób mających kontakt ze zwierzętami, w szczególności w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych lub zawodowych, przy czym lekarz weterynarii wezwany do zwierzęcia w przypadku podejrzenia wystąpienia

choroby zakaźnej zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania informuje posiadacza zwierzęcia o obowiązkach określonych w ust. 1 i nadzoruje ich wykonanie do czasu przybycia powiatowego lekarza weterynarii lub osoby przez niego upoważnionej.”;

9) w art. 43 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy stosowania szczepionek w innym celu niż wytworzenie aktywnej odporności u zwierząt z gatunków wrażliwych, szczególnie do celów badań laboratoryjnych, naukowych lub badania szczepionek, które można wykonywać po uprzednim powiadomieniu Głównego Lekarza Weterynarii.

3. W sytuacji, gdy przepisy Unii Europejskiej przewidują taką możliwość dopuszcza się przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt wykonywanie szczepień przeciwko chorobom zakaźnym zwierząt wymienionym w załączniku nr 4 oraz przeciwko zakaźnej anemii łososia (ISA) po powiadomieniu Komisji Europejskiej lub za jej zgodą.”;

10) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:

„Art. 43a. 1. Badania i inne czynności z żywym czynnikiem zakaźnym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów wykonywane w celu badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym mogą być przeprowadzane wyłącznie w zatwierdzonych pomieszczeniach, obiektach lub laboratoriach.

2. Pomieszczenia, obiekty lub laboratoria zatwierdza się, jeżeli:

- 1) osoby przeprowadzające badania i czynności, o których mowa w ust. 1,
 - 2) stosowane metody badawcze
- spełniają wymagania zapewniające bezpieczeństwo biologiczne.

3. Podmiot zamierzający wykonywać badania i czynności, o których mowa w ust. 1, składa do Głównego Lekarza Weterynarii pisemny wniosek o zatwierdzenie, zawierający:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;

- 2) określenie rodzaju i zakresu wykonywanych badań i czynności;
- 3) określenie lokalizacji pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów, w których mają być wykonywane badania i czynności.

4. Do wniosku dołącza się pozytywną opinię właściwego dla kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego o spełnianiu wymagań, o których mowa w ust. 2.

5. Główny Lekarz Weterynarii zatwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, pomieszczenia, obiekty lub laboratoria po stwierdzeniu spełniania wymagań niezbędnych do zatwierdzenia, o których mowa w ust. 2.

6. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi i aktualizuje wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów.

7. Główny Lekarz Weterynarii cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zatwierdzenie pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów w przypadku zaprzestania spełniania wymagań, o których mowa w ust. 2.

8. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów oraz informuje Komisję Europejską o każdej zmianie dokonanej w tym wykazie.”;

11) w art. 44 w ust. 1:

a) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) nakazać podmiotom zajmującym się transportem zwierząt lub zwłok zwierzęcych transport ich do wskazanych miejsc;”;

b) dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) określić stosowanie środków innych niż wymienione w pkt 1 – 16, wynikających z przepisów Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, zapewniających bezpieczeństwo epizootyczne, w szczególności zapobieganie, ograniczanie lub eliminowanie zagrożeń dla zdrowia publicznego, wynikających z zagrożenia lub występowania choroby zakaźnej zwierząt, stosowanych bezpośrednio w systemie prawa polskiego.”;

12) w art. 45 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określić obszar, na którym występuje choroba zakaźna zwierząt lub zagrożenie wystąpienia tej choroby, w szczególności jako obszar zapowietrzony lub zagrożony oraz sposób oznakowania obszaru zapowietrzonego i zagrożonego;”;

b) dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) określić stosowanie środków innych niż wymienione w pkt 1 – 10, wynikających z przepisów Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, zapewniających bezpieczeństwo epizootyczne, w szczególności zapobieganie, ograniczanie lub eliminowanie zagrożeń dla zdrowia publicznego, wynikających z zagrożenia lub występowania choroby zakaźnej zwierząt, stosowanych bezpośrednio w systemie prawa polskiego.”;

13) w art. 46 w ust. 3:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określa obszar, na którym występuje choroba zakaźna zwierząt lub zagrożenie wystąpienia tej choroby, w szczególności jako obszar zapowietrzony lub zagrożony oraz sposób oznakowania obszaru zapowietrzonego i zagrożonego lub”,

b) dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) określa stosowanie środków innych niż wymienione w pkt 1 – 9, wynikających z przepisów Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, zapewniających bezpieczeństwo

epizootyczne, w szczególności zapobieganie, ograniczanie lub eliminowanie zagrożeń dla zdrowia publicznego, wynikających z zagrożenia lub występowania choroby zakaźnej zwierząt, stosowanych bezpośrednio w systemie prawa polskiego.”;

14) po art. 46 dodaje się art. 46a i 46b w brzmieniu:

„Art. 46a. 1. Zapobieganie, kontrolę i zwalczanie niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii określają przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 1, upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do określenia odrębnych regulacji prawnych, może określić w drodze rozporządzenia wymagania przy zapobieganiu, kontroli i zwalczaniu niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii inne niż określone w przepisach wymienionych w ust. 1, mając na względzie osiągnięcie celów określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii.

Art. 46b. 1. Szkolenia osób, o których mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001, prowadzi się po uzyskaniu upoważnienia wojewódzkiego lekarza weterynarii.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii udziela, w drodze decyzji administracyjnej, upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli podmiot zamierzający prowadzić szkolenie przedstawi program szkolenia i plan jego realizacji oraz listę osób przygotowanych do prowadzenia tego szkolenia.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres tematów, jaki powinien zawierać program szkolenia, o którym mowa w ust. 2,

- 2) szczegółowe warunki i sposób przeprowadzania szkolenia, o którym mowa w ust. 1,
 - 3) wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia, o którym mowa w ust. 1
- mając na względzie ochronę zdrowia publicznego oraz zapewnienie bezpieczeństwa w postępowaniu z materiałem szczególnego ryzyka, a także przepisy Unii Europejskiej wydane w tym zakresie.”;

15) w art. 48 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli określony obszar zapowietrzony lub zagrożony lub inny obszar ustanowiony w związku ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt wykracza poza granice Rzeczypospolitej Polskiej, wojewódzki lekarz weterynarii informuje o tym Głównego Lekarza Weterynarii, który informację tę przekazuje właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich w celu podjęcia współpracy w zakresie zwalczania choroby zakaźnej zwierząt.”;

16) art. 48a otrzymuje brzmienie:

„Art. 48a. 1. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej dotyczące zwalczania chorób zakaźnych zwierząt lub zapobiegania tym chorobom stosowane bezpośrednio w systemie prawa polskiego przewidują obowiązek lub uprawnienie podjęcia określonych czynności lub zadań przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę, urzędowego lekarza weterynarii albo właściwy organ, to te czynności i zadania wykonuje powiatowy lekarz weterynarii, chyba że obowiązujące przepisy ustanawiają właściwość innego organu Inspekcji Weterynaryjnej.

2. Jeżeli wykonanie czynności lub zadań, o których mowa w ust. 1, wymaga rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach indywidualnych adresatów przepisów stosowanych bezpośrednio w systemie prawa polskiego określonych w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii wydaje w takich sprawach decyzje administracyjne.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt lub zapobiegania tym chorobom wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę, urzędowego lekarza weterynarii albo właściwy organ określonych zadań lub czynności, w tym wydawania nakazów, zakazów lub ograniczeń innych niż określone w art. 44 ust. 1 pkt 1 – 16 i ust. 1a, art. 45 ust. 1 pkt 1 – 10, art. 46 ust. 3 pkt 1 – 9 oraz art. 47 ust. 1, w drodze rozporządzenia:

- 1) wydaje nakazy, zakazy lub ograniczenia wynikające z przepisów Unii Europejskiej lub
 - 2) określa rodzaje zadań lub czynności określonych w przepisach Unii Europejskiej, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub urzędowego lekarza weterynarii, lub sposób ich wykonywania
- mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt lub zapobiegania tym chorobom, w tym zapewnienie bezpieczeństwa epizootycznego, w szczególności zapobieganie, ograniczanie lub eliminowanie zagrożeń dla zdrowia publicznego, wynikających z zagrożenia lub występowania choroby zakaźnej zwierząt.”;

17) w art. 49:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za bydło, świnie, owce, kozy, konie, kury, kaczki, gęsi, indyki, perlice, przepiórki, kuropatwy, bażanty oraz strusie (*Struthio camelus*) zabite lub poddane ubojowi z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej albo za takie zwierzęta padłe w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez te organy przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wartość rynkową zwierzęcia określa się na podstawie średniej z 3 kwot oszacowania przyjętych przez powiatowego lekarza weterynarii oraz 2 rzeczoznawców wyznaczonych przez powiatowego lekarza weterynarii z listy przez niego prowadzonej.”,

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Odszkodowanie ze środków budżetu państwa przysługuje również za zniszczone z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, jaja wylęgowe, pasze oraz sprzęt, które nie mogą być poddane odkażaniu.

6. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 5, przysługuje w wysokości wartości rynkowej zniszczonych produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, jaj wylęgowych, pasz oraz sprzętu, określonej na podstawie średniej z 3 kwot oszacowania przyjętych przez powiatowego lekarza weterynarii oraz 2 rzeczoznawców wyznaczonych przez powiatowego lekarza weterynarii z listy przez niego prowadzonej.”,

d) w ust. 7 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) za zwierzęta, o których mowa w ust. 1, oraz produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, jaja wylęgowe, pasze i sprzęt, o których mowa w ust. 5:

a) stanowiące własność podmiotów prowadzących działalność w zakresie:

- określonym w art. 1 pkt 1 lit. a – c lub art. 4 ust. 3,
- obrotu produktami pochodzenia zwierzęcego, jajami wylęgowymi lub paszami,
- uboju zwierząt lub produkcji mięsa w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego,

b) przywiezione lub umieszczone na rynku z naruszeniem przepisów obowiązujących w tym zakresie.”,

e) ust. 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) powołuje i odwołuje rzeczoznawców, o których mowa w ust. 3 i 6, oraz informuje o tym fakcie powiatowego lekarza weterynarii.

13. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb powoływania i odwoływania rzeczoznawców,
 - 2) ich kwalifikacje,
 - 3) wysokość wynagrodzenia przysługującego rzeczoznawcom,
 - 4) szczegółowy tryb i sposób szacowania zwierząt oraz zniszczonych z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, jaj wylęgowych, pasz oraz sprzętu
- mając na względzie zapewnienie rzetelnego ich szacowania.”;

18) w art. 57:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Lekarz Weterynarii opracowuje programy:

- 1) zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych,
 - 2) których celem jest wykrycie występowania zakażeń czynnikami wywołującymi choroby zakaźne zwierząt i poszerzenie wiedzy o ryzyku wystąpienia takich chorób
- kierując się sytuacją epizootyczną i epidemiczną kraju oraz obowiązującymi w tym zakresie przepisami Unii Europejskiej.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Główny Lekarz Weterynarii nadzoruje realizację programów, o których mowa w ust. 1, a w przypadku programu współfinansowanego ze środków pochodzących z Unii Europejskiej, informuje Komisję Europejską o postępach w jego realizacji zgodnie z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.”,

c) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Jeżeli program zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, o którym mowa w ust. 3, przewiduje odszkodowanie za zwierzęta zabite lub poddane ubojowi z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej albo za zwierzęta padłe w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez te organy, to do odszkodowania stosuje się przepisy art. 49.”;

19) w art. 58 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi rodzaj jednostek chorobowych, sposób prowadzenia kontroli oraz zakres badań, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa sanitarnego kraju;
- 2) może określić wysokość opłat za wykonywanie badań, o których mowa w ust. 2, mając na względzie koszty ponoszone przez Inspekcję Weterynaryjną na te badania.”;

20) art. 60 i 61 otrzymują brzmienie:

„Art. 60. Główny Lekarz Weterynarii występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uznanie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub regionu położonego na tym terytorium za urzędowo wolne od danej choroby zakaźnej zwierząt, jeżeli są spełnione wymagania w tym zakresie określone w przepisach wydanych na art. 61 ust. 1 pkt 1.

Art. 61. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób i tryb zwalczania chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania lub zapobiegania tym chorobom, a w szczególności:
 - a) sposób i tryb postępowania przy podejrzeniu choroby,
 - b) sposób i tryb postępowania przy stwierdzeniu choroby,
 - c) rodzaj próbek pobieranych do badań diagnostycznych oraz sposób ich pobierania i wysyłania,
 - d) środki, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 1 – 16 i ust. 1a, art. 45 ust. 1 pkt 1 – 10 oraz art. 46 ust. 3 pkt 1 – 9, stosowane przy zwalczaniu chorób lub zapobieganiu chorobom, w tym sposób i warunki określenia ogniska choroby, obszaru zapowietrzonego lub zagrożonego lub innych obszarów ustanawianych w związku ze zwalczaniem chorób,
 - e) procedury czyszczenia, odkażania, dezynsekcji oraz deratyzacji,
 - f) sposób i tryb postępowania przy wygaszaniu ogniska choroby,
 - g) warunki i sposób ponownego umieszczania zwierząt w gospodarstwach,
 - h) wymagania niezbędne do uznania terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub regionu położonego na tym terytorium za urzędowo wolne od danej choroby zakaźnej zwierząt oraz szczegółowy tryb tego uznawania,
 - i) sposób prowadzenia dokumentacji związanej ze zwalczaniem choroby,
 - j) warunki i sposób wprowadzania szczepień, o których mowa w art. 43 ust. 3, w zależności od rodzaju choroby zakaźnej zwierząt
- mając na względzie ochronę zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt;
- 2) szczegółowy tryb i sposób zgłaszania wniosku, o którym mowa w art. 60, oraz dokumentację do niego dołączoną, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa może, w przypadku wydania przepisów Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, ustalić inne znaczenie określeń użytych w ustawie, mając na względzie prawidłowe wdrożenie lub wykonanie przepisów Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt lub realizację celów wyrażonych w tych przepisach.”;

21) w art. 77 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) nie stosuje się do zakazu określonego w:

- a) art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.),
- b) art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92, z późn. zm.)”;

22) w art. 85 w ust. 1:

- a) uchyla się pkt 2a,
- b) w pkt 9 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) programie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt lub programie, którego celem jest wykrycie występowania zakażeń czynnikami wywołującymi choroby zakaźne zwierząt i poszerzenie wiedzy o ryzyku wystąpienia takich chorób, wprowadzonych na podstawie art. 57 ust. 3 lub 7,”;

23) w załączniku nr 1 dodaje się pkt 26 i 27 w brzmieniu:

- „26) Republika Bułgarii: област;
- 27) Rumunia: județ.”.

24) w załączniku nr 2:

a) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) grypa ptaków (*Avian influenza*);”;

b) pkt 28 i 29 otrzymują brzmienie:

„28) bonamioza (*Bonamia ostreae*);

29) marteilioza (*Marteilia refringens*);”;

25) w załączniku nr 3 pkt 38 otrzymuje brzmienie:

„38) warroza (*Varroosis*);”;

26) w załączniku nr 4 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) grypa ptaków (*Avian influenza*);”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z 2004 r. Nr 69, poz. 625 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127) w załączniku dodaje się ust. 26 i 27 w brzmieniu:

„26. Terytorium Republiki Bułgarii

27. Terytorium Rumunii”.

Art. 3. Rzecznawców powołanych przez powiatowego lekarza weterynarii zgodnie z art. 49 ust. 12 ustawy wymienionej w art. 1 uważa się za rzecznawców powołanych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) zgodnie z art. 49 ust. 12 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 41 ust. 3, art. 48a, art. 49 ust. 13, art. 58 ust. 3 pkt 1 oraz art. 61 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 41 ust. 3 pkt 2, art. 61 ust. 1 pkt 1, art. 49 ust. 13, art. 58 ust. 3 pkt 1

oraz art. 61 ust. 1 pkt 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 2 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 6, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045 i Nr 249, poz. 1830.

UZASADNIENIE

Głównym celem projektowanej ustawy jest wprowadzenie do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.) nowych rozwiązań mających na celu szybkie dostosowywanie polskiego prawa wewnętrznego do zmieniających się postanowień i rozwiązań ustawodawstwa wspólnotowego w zakresie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt. W związku z powyższym proponuje się, w celu szybszego i sprawniejszego wykonywania przez organy Inspekcji Weterynaryjnej zadań i obowiązków określonych w decyzjach Komisji Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt stosowanych bezpośrednio w systemie prawa polskiego, aby powiatowy lekarz weterynarii, w celu zwalczania chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania, mógł w drodze decyzji administracyjnej określić stosowanie środków innych niż wymienione w art. 44 ust. 1 pkt 1 – 16 ustawy (art. 1 pkt 11 lit. b projektu ustawy). Analogiczne rozwiązania zastosowano w przypadku wydawania rozporządzenia – aktu prawa miejscowego przez powiatowego lekarza weterynarii lub wojewodę w przypadku zagrożenia wystąpienia lub wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania (art. 1 pkt 12 lit. b oraz pkt 12 lit. b projektu ustawy). Również, w przypadku, gdy z przepisów Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt wynika obowiązek określenia obszarów innych niż zapowietrzony i zagrożony (np. obszary A i B, zagrożenia, nadzoru i kontroli), proponuje się, aby powiatowy lekarz weterynarii (wojewoda) miał możliwość określenia takich obszarów (art. 1 pkt 12 lit. a oraz pkt 13 lit. a projektu ustawy).

Ponadto, nowe brzmienie art. 48a (art. 1 pkt 16 projektu ustawy) ustanawia generalną kompetencję powiatowego lekarza weterynarii w zakresie realizacji przez organy Inspekcji Weterynaryjnej określonych czynności lub zadań w przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej dotyczące zwalczania chorób zakaźnych zwierząt lub zapobiegania tym chorobom, stosowane bezpośrednio w systemie prawa polskiego, przewidują obowiązek lub uprawnienie podjęcia określonych czynności lub zadań przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę, urzędowego lekarza weterynarii albo właściwy organ. W ust. 2 tego artykułu wskazano, że jeżeli wykonanie czynności lub zadań wyżej wymienionych wymaga rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach indywidualnych adresatów przepisów Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt stosowanych bezpośrednio w systemie prawa polskiego, powiatowy lekarz weterynarii, stosownie do swojej właściwości, wydaje w takich sprawach decyzje administracyjne. Zaproponowanie wyżej wymienionej instytucji prawnej

tłumaczy się faktem, że częste zmiany prawa Unii Europejskiej wymuszają nieustanne nowelizacje ustawy i aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie związanych z zakresem spraw dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt. Przyjęcie, zatem rozstrzygnięć generalnych, jak proponuje projekt w znacznym stopniu ograniczy konieczność nowelizacji przepisów i pozwoli na bezpośrednie, skuteczne i natychmiastowe działanie przepisów Unii Europejskiej. Ponadto zgodnie z ust. 3 tego artykułu minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku, gdy z przepisów Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt lub zapobiegania tym chorobom wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę, urzędowego lekarza weterynarii albo właściwy organ określonych zadań lub czynności, w tym wydawania nakazów, zakazów lub ograniczeń innych niż określone w art. 44 ust. 1 pkt 1 – 17 i ust. 1a, art. 45 ust. 1 pkt 1 – 11, art. 46 ust. 3 pkt 1 – 10 oraz art. 47 ust. 1, w drodze rozporządzenia wydaje nakazy, zakazy lub ograniczenia wynikające z przepisów Unii Europejskiej lub określa rodzaje zadań lub czynności określonych w przepisach Unii Europejskiej, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub urzędowego lekarza weterynarii, lub sposób ich wykonywania.

Ponadto projekt ustawy wprowadza bezpośrednie fakultatywne upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do ustalenia w akcie wykonawczym innego znaczenia określeń użytych w ustawie w przypadku, gdy przepisy Unii Europejskiej dotyczące zwalczania chorób zakaźnych zwierząt definiują to samo określenie w odmienny sposób niż w innych przepisach Unii Europejskiej. Przyjęte rozwiązanie znacznie ograniczy konieczność nowelizacji ustawy i umożliwi efektywne i szybkie wdrożenie do prawa polskiego nieustannie zmieniającego się prawodawstwa wspólnotowego w tym zakresie (np. dyrektywy 2005/94/EWG). W związku z powyższym nadano nowe brzmienie art. 61, gdzie pkt 1 i 2 ust. 1 zawierają obligatoryjne upoważnienia, natomiast ust. 2 fakultatywne (art. 1 pkt 20 projektu ustawy).

Projektowana ustawa wdraża także te postanowienia dyrektywy Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającej dyrektywę 92/40/EWG (Dz. Urz. UE L 10 z 14.01.2006, str. 16), które nie mieszczą się w zakresie upoważnienia zawartego w art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy (m. in. art. 1 pkt 18 lit. a projektu ustawy, czy pkt 20 – dodany ust. 2 w art. 61). Ww. dyrektywa powinna zostać wdrożona przez państwa członkowskie Unii Europejskiej do dnia 1 lipca 2007 r.

Projekt ustawy wprowadza także przepisy umożliwiające wykonanie postanowień rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.), w zakresie wykorzystania możliwości odmiennego dopuszczalnego uregulowania prawem krajowym spraw określonych w rozporządzeniu 999/2001. Dodanie art. 46a umożliwia wprowadzenie regulacji krajowych w drodze rozporządzenia w odniesieniu do pewnych spraw, które mogą być regulowane prawem krajowym zgodnie z rozporządzeniem nr 999/2001. Odnosi się to w szczególności do zagadnień związanych z zakazem wykorzystania białek zwierzęcych w żywieniu zwierząt. Natomiast art. 46b stanowi wykonanie art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001, zgodnie z którym państwa członkowskie Unii Europejskiej zapewnią, aby „personel właściwego organu, laboratoriów diagnostycznych i uczelni rolniczych oraz weterynaryjnych, urzędowi lekarze weterynarii, praktykujący lekarze weterynarii, personel rzeźni oraz hodowcy zwierząt, dozorczy i treserzy zwierząt otrzymali przeszkolenie dotyczące objawów klinicznych, epidemiologii oraz w przypadku personelu odpowiedzialnego za przeprowadzenie badań kontrolnych – interpretacji wyników badań laboratoryjnych odnoszących się do TSE”. Proponuje się, aby szkolenia takie mogły przeprowadzać podmioty, które przedstawią wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii program szkolenia, plan jego realizacji oraz listę osób przygotowanych do prowadzenia tego szkolenia. Szkolenia będą mogły być prowadzone po wydaniu przez wojewódzkiego lekarza weterynarii decyzji administracyjnej w tej sprawie. Koszty prowadzonych szkoleń ponosić będą uczestnicy szkoleń.

Zmiany brzmienia lit. a w art. 1 pkt 1, ust. 3 w art. 21 oraz pkt 14 w art. 44 ust. 1 (art. 1 pkt 2, 5 oraz 11 lit. a projektu ustawy) polegające na zastąpieniu wyrazu „przewóz” na wyraz „transport” zostały dokonane z uwagi na rozbieżność w rozumieniu tego określenia w pozostałych przepisach ustawy. W nowelizowanych przepisach chodzi o przewożenie zwierząt w znaczeniu transportowania z jednego miejsca do drugiego. Wprowadzenie tych zmian wyeliminuje nieporozumienia wynikające z zamiennego używania tego określenia w przepisach nowelizowanej ustawy, przepisach prawa celnego oraz przepisach o ochronie zwierząt. Nowe brzmienie tych przepisów w pełni koresponduje z definicją transportu użytą w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniającym dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz. Urz. UE L 3 z 5.01.2005, str. 1).

W związku z uchynieniem przez ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127 i Nr 171, poz. 1225) ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 33, poz. 288, z późn. zm.) nadano nowe brzmienie definicji handlu oraz środka transportu (art. 1 pkt 3 projektu ustawy), gdyż nowa ustawa o produktach pochodzenia zwierzęcego nie definiuje tych pojęć. Nadano również nowe brzmienie definicji umieszczania na rynku (art. 1 pkt 3 projektu ustawy), ponieważ nowa ustawa o produktach pochodzenia zwierzęcego, do której było odesłanie w odniesieniu do rozumienia tej definicji, wprowadziła określenie wprowadzania na rynek (zamiast umieszczania na rynku) w znaczeniu nadanym art. 3 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 1.02.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463). Definicja umieszczania na rynku nie może być w prosty sposób zamieniona w nowelizowanej ustawie na określenie wprowadzanie na rynek, ponieważ inny zakres jest określenia wprowadzanie na rynek w rozumieniu rozporządzenia (WE) 178/2002 – odnosi się wyłącznie do pasz i żywności, przez którą należy rozumieć niektóre tylko żywe zwierzęta, a inny jest zakres pojęcia umieszczanie na rynku – odnosi się do wszystkich zwierząt, o których mowa w nowelizowanej ustawie, również takich, które wykraczają poza pojęcie żywności. Stąd określenie umieszczania na rynku zostało zdefiniowane szerzej niż pojęcie wprowadzania na rynek.

Zmiana brzmienia ust. 1 w art. 18b (art. 1 pkt 4 projektu ustawy) polegająca na zamianie upoważnienia obligatoryjnego na fakultatywne do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, wynika z tego, że warunki tranzytu przez terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej przesyłek zwierząt z wybranych państw trzecich do innych państw trzecich określa, zgodnie z art. 6 i 8 dyrektywy Rady 2004/68/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiającej warunki zdrowia zwierząt regulujące przywóz do oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty niektórych żywych zwierząt kopytnych, zmieniającej dyrektywy 90/426/EWG oraz 92/65/EWG i uchylającej dyrektywę 72/462/EWG (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 320; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 120), Komisja Europejska w drodze decyzji, zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2 ww. dyrektywy. Jednocześnie wymagania, jakie muszą zostać spełnione przy przewozie przesyłek zwierząt przez terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej, są określone w art. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z późn. zm.).

Dodanie nowego rozdziału 4b dotyczącego wymagań weterynaryjnych przy przemieszczaniu zwierząt cyrkowych w celach niehandlowych jest podyktowane koniecznością wykonania postanowień rozporządzenia Komisji (WE) nr 1739/2005 z dnia 21 października 2005 r. ustanawiającego wymogi dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do przemieszczania zwierząt cyrkowych między Państwami Członkowskimi (Dz. U. UE L 279 z 22.10.2005, str. 47). Wykonanie przepisów powyższego rozporządzenia wymaga określenia w przepisach ustawy właściwego organu do wykonywania czynności związanych z przemieszczaniem zwierząt cyrkowych, o których mowa w powyższym rozporządzeniu, tj. organu, który będzie odpowiedzialny za rejestrację cyrków, kontrolę zdrowia zwierząt cyrkowych, wydawanie rejestrów zwierząt i występów cyrkowych, nadawanie numeru identyfikacyjnego oraz wydawanie paszportów wraz z określeniem sposobu dystrybucji paszportów oraz opłaty za ich wydawanie (analogicznie do przepisów rozdziału 4a obowiązującej ustawy, dotyczących przemieszczania zwierząt domowych towarzyszących podróżnym).

Nadanie nowego brzmienia upoważnienia z art. 41 ust. 3 (art. 1 pkt 7 projektu ustawy) jest spowodowane tym, iż dotychczasowe brzmienie rodziło wątpliwości czy minister właściwy do spraw rolnictwa może rozszerzyć wykaz chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania (załącznik nr 2) o choroby zakaźne zwierząt podlegające obowiązkowi rejestracji wymienione w załączniku nr 3, albo wykaz chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji (załącznik nr 3) o choroby zakaźne zwierząt podlegające obowiązkowi zwalczania wymienione w załączniku nr 2. Wykaz chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania oraz chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji ulega częstym zmianom, gdyż zarówno Komisja Europejska, jak i organizacje międzynarodowe (OIE) dokonują częstych zmian w wykazach chorób podlegających obowiązkowi notyfikacji, co skutkuje koniecznością wprowadzenia zmian w wykazach z załącznika nr 2 lub 3.

Zmiana ust. 3 w art. 42 (art. 1 pkt 8 projektu ustawy) ma na celu rozszerzenie, w przypadku podejrzenia wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt, obowiązku powiadomienia organu Inspekcji Weterynaryjnej albo najbliższego podmiotu świadczącego usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej, albo wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o każdą osobę, która ma jakikolwiek kontakt ze zwierzęciem, nie tylko w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych lub zawodowych (np. ornitologa, wędkarza czy myśliwego).

Zmiana tego przepisu związana jest także z implementacją niewdrożonych postanowień m. in. dyrektyw 2000/75/WE, 2001/89/WE, 2003/85/WE i 2005/94/WE.

Zmiana brzmienia ust. 2 w art. 43 (art. 1 pkt 9 projektu ustawy) jest spowodowana tym, iż odstępstwo od zakazu określonego w art. 43 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej jest niezbędne nie tylko w odniesieniu do pryszczycy, ale także w odniesieniu do innych czynników wywołujących choroby zakaźne zwierząt. Dotychczasowe brzmienie tego przepisu skutkuje tym, że stosowanie szczepionek w innym celu, niż wytworzenie aktywnej odporności u zwierząt z gatunków wrażliwych, szczególnie do celów badań naukowych, laboratoryjnych lub badania samych szczepionek jest niemożliwe, co wyklucza możliwość prowadzenia jakichkolwiek badań, w tym naukowych niezbędnych do uaktualniania wiedzy z zakresu immunologii.

Dodanie art. 43a (art. 1 pkt 10 projektu ustawy) ma na celu wdrożenie przepisów dyrektyw dotyczących zwalczania poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt. Zgodnie z tymi przepisami państwa członkowskie Unii Europejskiej mają zapewnić, aby badania i inne czynności z żywym czynnikiem zakaźnym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów były wykonywane wyłącznie „w miejscach, zakładach lub laboratoriach zatwierdzonych przez właściwy organ, w których zagwarantowane jest przestrzeganie odpowiednich wymagań bezpieczeństwa biologicznego”. W związku z powyższym w projekcie wskazano, że badania takie mogą być przeprowadzane wyłącznie w pomieszczeniach, obiektach szeroko rozumianych jako miejsca, w których przetrzymywane są zwierzęta, lub w laboratoriach zatwierdzonych w drodze decyzji administracyjnej przez Głównego Lekarza Weterynarii. Warunkiem zatwierdzenia jest spełnianie wymagań zapewniających bezpieczeństwo biologiczne przez osoby przeprowadzające takie badania i czynności oraz stosowane metody badawcze. Do wniosku o zatwierdzenie należy dołączyć pozytywną opinię właściwego dla kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego.

Zgodnie z nowym brzmieniem ust. 3, 6 i 12 w art. 49 (art. 1 pkt 17 projektu ustawy) to wójt (burmistrz, prezydent miasta) powołuje i odwołuje rzeczoznawców do oszacowania wysokości wartości rynkowej zwierzęcia i zniszczonych produktów pochodzenia zwierzęcego, jaj wylęgowych, pasz oraz sprzętu. Natomiast powiatowy lekarz weterynarii na podstawie przekazanych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) informacji o powołaniu i odwołaniu rzeczoznawców prowadzi listę takich rzeczoznawców, z której w konkretnym przypadku szacowania wyznacza 2 rzeczoznawców do takiego oszacowania. Proponowane przepisy usuną wątpliwości, jakie pojawiały się w praktyce w przypadku szacowania oraz usprawnią pracę powiatowego lekarza weterynarii w tym zakresie.

Ponadto zgodnie z art. 2 projektu ustawy uznano rzeczoznawców powołanych przez powiatowego lekarza weterynarii na podstawie dotychczasowych przepisów za rzeczoznawców powołanych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) zgodnie z nowym brzmieniem art. 49 ust. 12 ustawy.

Celem proponowanej zmiany w art. 49 jest również uzupełnienie gatunków zwierząt, za które w przypadku wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa. W obecnym brzmieniu, ust. 1 w art. 49 nie uwzględnia gatunków zwierząt utrzymywanych przez człowieka (perlic, przepiórek, kuropatw, bażantów oraz strusi), które w przypadku wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt, mogą zostać zabite albo poddane ubojowi, a za które obecnie odszkodowanie nie przysługuje.

Przepisy Unii Europejskiej normujące kwestie związane ze współfinansowaniem kosztów ponoszonych przez państwo członkowskie przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (art. 3 w związku z art. 3a decyzji Rady 90/424/WE z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii w brzmieniu nadanym mu decyzją Rady 2006/56/WE z dnia 23 stycznia 2006 r. zmieniającą decyzję 90/424/WE w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii) dopuszczają refundowanie części odszkodowań, przyznanych za zwierzęta zabite albo poddane ubojowi z nakazu Inspekcji w trakcie zwalczania takiej choroby, które obecnie nie są wymienione w art. 49 ust. 1. Stosownie do przytoczonych powyżej przepisów europejskich, odszkodowania mogą być przyznawane za zwierzęta z gatunków wrażliwych na wysoce zjadliwą gripę ptaków d. pomór drobiu.

Projektowana zmiana wprowadza również możliwość przyznania odszkodowania ze środków budżetu państwa za jaja wylęgowe. W obecnie obowiązującym stanie prawnym, odszkodowanie przysługuje jedynie za jaja konsumpcyjne, czyli będące produktem w rozumieniu ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.). Możliwość przyznania takiego odszkodowania wynika z przepisów Unii Europejskiej, np. art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 349/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. określa precyzyjnie stawkę przyznawaną za zniszczone jajo wylęgowe. Powyższa zmiana jest spowodowana koniecznością zapewnienia odszkodowania hodowcom gatunków drobiu określonych w art. 49 ust. 1, w sytuacji wydania nakazu jego zabicia lub poddania ubojowi, w związku z wystąpieniem choroby zakaźnej zwierząt, w szczególności wysoce zjadliwej grypy ptaków d. pomoru drobiu.

Zgodnie z nowym brzmieniem ust. 1 w art. 57 (art. 1 pkt 18 projektu ustawy) Główny Lekarz Weterynarii opracowuje także programy, których celem jest wykrycie występowania zakażeń czynnikami wywołującymi choroby zakaźne zwierząt i poszerzenie wiedzy o

ryzyku wystąpienia takich chorób. Rozszerzenie dotychczasowego przepisu wynika z konieczności wdrożenia art. 4 dyrektywy 2005/94/WE, zgodnie, z którym państwa członkowskie Unii Europejskiej mają opracować i realizować takie programy. Programy takie mają być opracowane zgodnie z wytycznymi, które ma przygotować Komisja Europejska. Proponuje się, aby tryb przyjmowania takich programów był taki sam jak w przypadku przyjmowania programu zwalczania chorób zakaźnych zwierząt. Realizacja programu będzie finansowana z budżetu państwa lub współfinansowana ze środków pochodzących z Unii Europejskiej. Proponuje się także, aby Główny Lekarz Weterynarii nadzorował realizację takiego programu, a w przypadku programu współfinansowanego ze środków pochodzących z Unii Europejskiej informował Komisję Europejską o postępach w jego realizacji.

Nadanie nowego brzmienia ust. 3 w art. 58 (art. 1 pkt 19 projektu ustawy) polega na zmianie upoważnienia obligatoryjnego w zakresie określania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa wysokości opłat za wykonywanie badań kontrolnych zakażeń zwierząt w kierunku bonamiozy i marteiliozy na upoważnienie fakultatywne, ponieważ na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie prowadzi się działalności w zakresie chowu lub hodowli mięczaków, w związku z tym wyżej wymienione jednostki chorobowe nie stanowią zagrożenia wystąpienia i trudno jest nawet szacunkowo określić wysokość takiej opłaty. Regulacja w tym zakresie jest jednak podyktowana koniecznością dostosowania prawodawstwa polskiego do prawa Unii Europejskiej.

Dodanie pkt 6 w art. 77 (art. 1 pkt 21 projektu ustawy) ma na celu zaostrezenie sankcji za nieprzestrzeganie zakazu określonego w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi.

Ponadto w związku z wykonaniem w projektowanej ustawie przepisów rozporządzenia nr 999/2001 usankcjonowano nieprzestrzeganie zakazu określonego w art. 7 tego rozporządzenia. Zgodnie z przepisami wyżej wymienionych rozporządzeń Unii Europejskiej sankcje za naruszenie przepisów wspólnotowych w tym zakresie powinny być surowe i odstraszające. Konsekwencją wyżej projektowanego przepisu jest uchylenie pkt 2a w art. 85 ust. 1 (art. 1 pkt 22 lit. a projektu ustawy). Ponadto rozszerzono sankcję za uchylenie się od obowiązków określonych w programie, którego celem jest wykrycie występowania zakażeń czynnikami wywołującymi choroby zakaźne zwierząt i poszerzenie wiedzy o ryzyku wystąpienia takich chorób, wprowadzonym na podstawie art. 57 ust. 3 lub 7 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Zmiany dotyczące nazw chorób zakaźnych zwierząt wprowadzone w załącznikach nr 2, 3 i 4 (art. 1 pkt 24 – 26 projektu ustawy) wynikają z pełnego i poprawnego wdrożenia przepisów Unii Europejskiej (bonamioza i marteilioza – dyrektywa 95/70/WE, grypa ptaków – dyrektywa 2005/94/WE).

Zmiany w załączniku nr 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, polegające na dodaniu pkt 26 i 27 (art. 1 pkt 23 projektu ustawy) oraz zmiany w załączniku do ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z późn. zm.) – art. 2 projektu ustawy, wynikają z wdrożenia dyrektywy Rady 2006/104/WE z dnia 20 listopada 2006 r. dostosowującej niektóre dyrektywy w dziedzinie rolnictwa (prawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne), w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii (Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 352).

Ponadto w związku z tym, że wszystkie dyrektywy, które wdraża i rozporządzenia, które wykonuje ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt zostały ogłoszone w polskim wydaniu specjalnym Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, nadano nowe brzmienie zdaniu drugiemu w odnośniku nr 1 uwzględniające pełne dane publikacyjne aktów prawa Unii Europejskiej w zakresie określonym ustawą (art. 1 pkt 1 projektu ustawy).

Ponadto proponuje się, aby przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 41 ust. 3, art. 48a, art. 49 ust. 13, art. 58 ust. 3 pkt 1 oraz art. 61 pkt 1 ustawy zmienianej zostały zachowane w mocy do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 41 ust. 3 pkt 2, art. 61 ust. 1 pkt 1, art. 49 ust. 13, art. 58 ust. 3 pkt 1 oraz art. 61 ust. 1 pkt 1 w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, nie dłużej jednak niż przez 2 lata od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Od dnia udostępnienia projektu rozporządzenia w Biuletynie Informacji Publicznej żaden podmiot wykonujący zawodową działalność lobbingową nie zgłosił zainteresowania

pracami nad projektem rozporządzenia (zgłoszenie w rozumieniu art. 7 ustawy o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa).

Projekt ustawy znajduje się w programie prac legislacyjnych Rady Ministrów.

Przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 17, poz. 96) nie mają zastosowania do projektowanej ustawy ze względu na jej merytoryczny zakres.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa.

Projektowane przepisy będą oddziaływać na organy Inspekcji Weterynaryjnej, posiadaczy zwierząt, w tym drobiu, podmioty prowadzące działalność w zakresie zarobkowego transportu zwierząt lub transportu zwierząt wykonywanego z prowadzeniem innej działalności gospodarczej oraz przedsiębiorców cyrkowych w rozumieniu przepisów rozporządzenia nr 1739/2005.

2. Wpływ projektowanej ustawy na dochody i wydatki budżetu i sektor finansów publicznych.

Projektowana ustawa nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Przewiduje się, że wydatki związane z wejściem w życie projektowanej ustawy, w zakresie zmian wprowadzonych w art. 49 ust. 1, 5 i 6, wypłacane będą w ramach środków na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, określonych w corocznych ustawach budżetowych. Przepisy Unii Europejskiej przewidują możliwość refundacji do 50% kosztów poniesionych przez państwo członkowskie Unii Europejskiej w związku ze zwalczaniem choroby zakaźnej zwierząt, w tym kosztów związanych z odszkodowaniami za zabite lub ubite zwierzęta oraz za jaja wylęgowe.

3. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowane przepisy uelastycznią i przyspieszą działanie organów Inspekcji Weterynaryjnej i stosowanie przez nie środków określonych w prawie Unii Europejskiej w przypadku zagrożenia wystąpienia lub wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt, co przyczyni się niewątpliwie do uniknięcia bądź ograniczenia ryzyka rozprzestrzeniania się choroby zakaźnej zwierząt mogącej przynieść dotkliwe straty finansowe i gospodarcze podmiotom prowadzącym działalność w zakresie utrzymywania zwierząt z zamiarem umieszczenia ich na rynku (np. fermy drobiu). Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, zapewni bowiem hodowcom i producentom drobiu możliwość uzyskania odszkodowań za zwierzęta zabite lub ubite z nakazu Inspekcji Weterynaryjnej, w związku ze zwalczaniem choroby zakaźnej zwierząt.

5. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie projektowanej ustawy zapewni zwiększenie bezpieczeństwa epizootycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez natychmiastowe i skuteczne zapobieganie wystąpieniu chorób zakaźnych zwierząt lub ograniczy ryzyko rozprzestrzeniania się choroby zakaźnej zwierząt w przypadku jej zwalczania.

6. Konsultacje społeczne.

Projekt ustawy został przesłany do zaopiniowania przez Krajową Izbę Lekarsko – Weterynaryjną, Sekcję Krajową Pracowników Weterynarii N.S.Z.Z. „Solidarność”, Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”, Krajową Radę Izb Rolniczych, Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych, Związek Rzemiosła Polskiego, Związek Prywatnych Przetwórców Mleka, Polski Związek Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa, Polskie Stowarzyszenia Przetwórców Ryb, Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy, Polską Organizację Handlu i Dystrybucji, Unię Przemysłu Chłodniczego, Krajowe Porozumienie Spółdzielni Mleczarskich, Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu, NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”, Krajowy Związek Rolników, Kólek i Organizacji Rolniczych, Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP, Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Polskie Towarzystwo Rybackie, Związek Producentów Ryb, Polską Federację Producentów Żywności, Krajową Izbę Producentów Drobiu i Pasz, Krajową Radę Drobiarską – Izbę Gospodarczą, Polską Federację

Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Radę Gospodarki Żywnościowej, Polski Związek Hodowców Strusi, Stowarzyszenie Producentów i Dystrybutorów Mięsa Strusiego „Struś – Pol”, Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe „MG”, Polski Związek Pszczelarski, Stowarzyszenie Pszczelarzy Zawodowych, Polski Związek Owczarski, Związek Hodowców i Producentów Kóz w Polsce, Polski Związek Hodowców Koni, Polski Klub Wyścigów Konnych, Polską Izbę Gospodarki Odpadami, Państwowy Instytut Weterynaryjny w Puławach – Państwowy Instytut Badawczy oraz przez organizacje ekologiczne, w tym przez Ligę Ochrony Przyrody, Biuro Greenpeace Polska, Instytut na Rzecz Ekorozwoju, Front Wyzwolenia Zwierząt, Społeczny Instytut Ekologiczny, WWF Polska, Zielone Mazowsze, Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Zwierząt „Animals.” Organizacje nie zgłosiły uwag do przesłanego projektu ustawy.

Opracowano w Departamencie
Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii:

Akceptował:

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym: